

بررسی اثر کیتین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

۱۳۷۹

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین
دانشکده پزشکی شهید بابایی
پایان نامه جهت دریافت دکترای حرفه ای پزشکی عمومی

عنوان:

بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون
فرمالین در موش

استاد راهنما:

دکتر مرجان نصیری اصل

استاد مشاور:

دکتر فرزانه زمان سلطانی

۱۳۸۹/۳/۱۷

نگارش:

باندرا نایکه عماری

استاد راهنما: دکتر مریم نصیری اصل
تسبیح درازک

سال تحصیلی: ۱۳۸۸-۸۹

شماره پایان نامه: ۷۸۳

۱۳۷۹۸۱

تقدیم به آستان مقدس پروردگارم

خدایا مرا سزاوار راهی دیده‌ای پر از تلاطم و سختی

هر لحظه امکان لغزش ...

و هر ثانیه امکان خطایم است.

خداوند! ره بس تاریک و پرفراز و نشیب

نگویم دستم بگیر، دست مرا گرفته‌ای

رها نکن!

ای مهربان‌ترین! یاریم کن تا طیبی، انسان باشم

نه انسانی، طیب.

اکنون که در آستانه اتمام دوره مقدس پزشکی هستم، بسیار هراسانم و بیش از پیش محتاج تو

دل به تو می‌سپارم، مرا آنی به خود وامگذار که راهی ست بی‌پایان و من بی‌تو بس ناتوان.

تقدیر و تشکر

برخود لازم می‌دانم از زحمات ارزنده اساتید گرامی

سرکار خانم دکتر مرجان نصیری

سرکار خانم دکتر فرزانه زمان سلطان

به جهت راهنمایی‌های ارزنده‌شان تشکر نمایم.

همچنین از کلیه اساتید ارجمندی که از دانش آنها در طی دوران تحصیل بهره

فراوان برده‌ام، سپاسگزاری می‌نمایم.

امیدوارم آموخته‌هایم را در زندگی چنان بکار گیرم که در خور شاگردی اساتیدی

چون شما باشم.

تقدیم به مادرم

که عشق را در نگاهش هر دم احساس می‌کنم
و در تمام لحظات، دلم از حس وجودش روشن می‌گردد.

تقدیم به روح پاک پدر بزرگوارم

که بزرگ اندیشیدن را به من آموخت.

و تقدیم به

درخت سرو زندگیم، تکیه گاهم و امید لحظه‌های سخت تنهایی‌ام؛ **همسرم**

آقای دکتر علیرضا افشار فرد

و یگانه برادر عزیزم

آقای دکتر عبدالناصر عماري

که هر چه دارم از اوست.

خواهر نازنینم

سارای عزیز

و تقدیم به خانواده همسرم:

که همیشه مایه دلگرمی و شادی‌اند.

بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد درد مورفین در آزمون فرمالین در موش

چکیده فارسی

مقدمه: در این مطالعه اثرات بیدردی کینین، مهار کننده کانال های *gap junction*، بر فعالیت ضد درد مورفین در آزمون درد فرمالین مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش ها: ۲۰ میکرولیتر فرمالین ۲/۵ درصد به صورت زیر جلدی به کف پای راست موش تزریق گردید و سپس حیوان در مدت زمان ۵ دقیقه اول بعد از تزریق (فار اول) و ۵۰-۱۵ دقیقه بعد از تزریق به مدت ۳۵ دقیقه (فاز دوم) از نظر لیسیدن کف پا مورد مشاهده قرار گرفت و میانگین مدت زمان لیسیدن در هر دو فاز برای هر گروه مورد آزمایش ثبت گردید. گروه اول، ۱۰ سر موش به عنوان کنترل در نظر گرفته شد و تنها سالین ۲۰ دقیقه قبل از فرمالین تزریق گردید. گروه دوم، سوم و چهارم مورفین در دوزهای ۱/۵ mg/kg، ۳ و ۶ انتخاب شد و ۲۰ دقیقه قبل از فرمالین تزریق گردید. ۴ گروه بعدی کینین با دوزهای متفاوت (۸۰-۱۰ mg/kg) ۵۰ دقیقه و مورفین در یک دوز ثابت ۲۰ دقیقه قبل از فرمالین تزریق گردید.

نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که کینین در حضور مورفین در هر دو مرحله از آزمون بیدردی فرمالین اثرات ضد درد و وابسته به دوز داشته و تقویت اثرات بیدردی مورفین در سطوح مختلف دوز آن مشاهده گردید اما ایجاد این اثر توسط دوزهای بالای کینین در حضور دوزهای پایین تر مورفین، خصوصاً در فاز دوم معنی دار بود.

نتیجه نهایی: از مجموع نتایج به نظر می یاید که کینین نقش مهمی را در افزایش ایجاد بیدردی مورفین در آزمون فرمالین ایجاد می کند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۶	چکیده
۸	فهرست جداول و نمودارها
۹	فصل اول
۱۰	مقدمه
۳۱	فصل دوم
۳۲	بررسی متون
۳۴	آزمون های درد
۴۱	فصل سوم
۴۲	مواد و روش ها
۴۴	فصل چهارم
۴۵	یافته ها و نتایج
۵۱	فصل پنجم
۵۲	بحث و نتیجه گیری
۵۶	پیشنهادات
۵۷	منابع
۶۵	پیوست

فهرست جداول و نمودارها و اشکال

صفحه	عنوان
۱۱	جدول ۱-۱- مقایسه خصوصیات سیناپس‌های الکتریکی و شیمیایی
۱۴	شکل ۱-۱- تصویر شماتیک کانال‌های gap-junction
۱۷	شکل ۲-۱- نمایش شماتیک همی‌کانال‌های جفت‌شده
۱۹	جدول ۲-۱- انواع mRNAs مربوط به کانکسین بیان شده در سیستم عصبی پستانداران
۲۰	شکل ۳-۱- درخت خانوادگی کانکسین
۲۱	شکل ۴-۱- دیاگرام تصویر کانکسین‌های بیان شده در سلول‌های عصبی و گلیال
۲۸	شکل ۵-۱- وضعیت قرارگیری کانال‌های gap junction در میان لایه‌های سلول شوآن
	شکل ۱-الف- بررسی مدت زمان رسیدن پا در حضور دوزهای متفاوت از مورفین در
۴۵	مقایسه با سالین در فاز اول آزمون فرمالین
	شکل ۱-ب- بررسی مدت زمان رسیدن پا در حضور دوزهای متفاوت از مورفین در
۴۶	مقایسه با سالین در فاز دوم آزمون فرمالین
	شکل ۲-الف- بررسی مدت زمان رسیدن پا در حضور دوزهای متفاوت از مورفین و کینین
۴۷	در فاز اول آزمون فرمالین
	شکل ۲-ب- بررسی مدت زمان رسیدن پا در حضور دوزهای متفاوت از مورفین و کینین
۴۹	در فاز دوم آزمون فرمالین

فصل اول:

مقدمه و بیان مسئله

مقدمه

مفهوم سیناپس - ناحیه خاصی از یک نرون، که با نرون دیگر ارتباط پیدا می‌کند. این توصیف نخستین بار با مطالعه بافت‌شناسی از طریق میکروسکوپ نوری مطرح گردید (۱)

انواع سیناپس

بعد از پیشرفت در تکنیک‌های الکتروفیزیولوژی در دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ دو نوع انتقال برای ناقلین شیمیایی مشخص گردید. با وجود آن که در اغلب سیناپس‌ها، سیناپس شیمیایی وجود دارد، ولی در تعدادی از سیناپس‌ها تنها، سیناپس الکتریکی وجود دارد. بعد از ایجاد پیشرفت در دیدن با میکروسکوپ الکترونی، تفاوت‌های ساختمانی در دو نوع سیناپس مشخص گردید. در سیناپس شیمیایی، نرون‌ها توسط یک فضای کوچک، به نام شکاف سیناپسی (Synaptic cleft) جدا می‌گردند و هیچ گونه ارتباطی میان سیتوپلاسم یک سلول، با سلول مجاور وجود ندارد. حال آن که در سیناپس‌های الکتریکی سیتوپلاسم دو سلول مجاور، با کمک کانال‌های gap junction با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند. در جدول ۱-۱ خصوصیات مهم این دو نوع سیناپس، خلاصه شده است (۱).

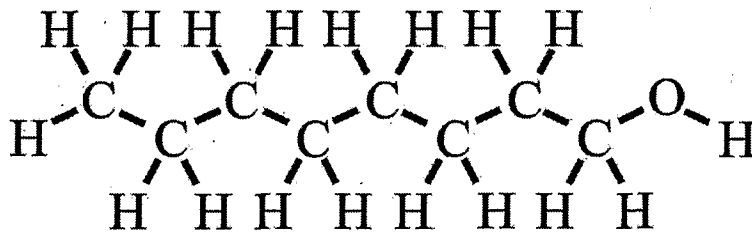
بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

جدول ۱-۱: مقایسه خصوصیات سیناپس‌های الکتریکی و شیمیایی (Kandel ER et al-2000) (۱).

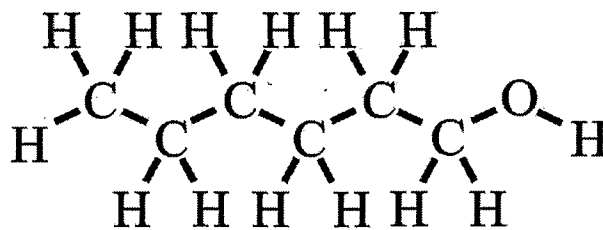
سیناپس شیمیایی	سیناپس الکتریکی	
۲۰-۴۰ نانومتر	۳/۵ نانومتر	فاصله میان غشاء پیش‌سیناپسی و پس‌سیناپسی
ارتباط وجود ندارد	ارتباط وجود دارد	ارتباط سیتوپلاسمی میان سلول‌های پیش‌سیناپسی و پس‌سیناپسی
پیش‌سیناپس: وزیکول‌ها و نقاط فعال پس‌سیناپس: گیرنده‌ها	کانال‌های gap junction	اجزاء اختصاصی
ناقل شیمیایی	جریان یون	ماده انتقالی
معمولاً ۱-۵ میلی‌ثانیه می‌باشد (حداقل ۰/۳ میلی‌ثانیه)	وجود ندارد	تأخیر سیناپسی

عوامل مهارکننده کانال‌های gap junction (۲)

الکل‌های با زنجیره طولانی نظیر هپتانل و اکتانل

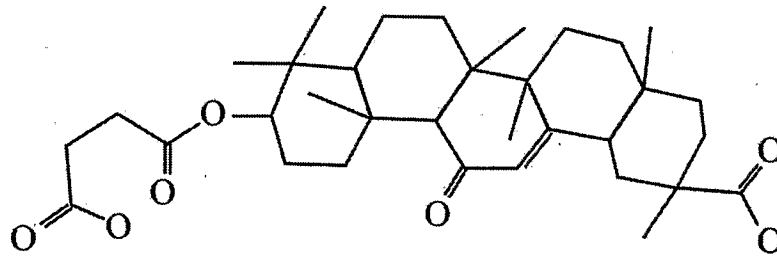
اکتانل

هپتانل

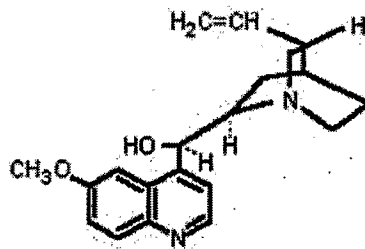
بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

مشتقات گلیسریتینیک اسید نظیر کرینوکسولون

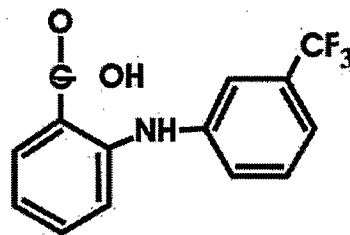

کرینوکسولون

کینین

فنانات ها نظیر فلوفنامیک اسید

Gap junctions چیست؟

Gap junctions مناطق اختصاصی از غشاهای سلولی که ارتباط میان سلول های همسایه را برقرار می کنند. Gap junctions ها از کانال های پروتئینی تشکیل شده اند که اجازه عبور یون ها و مولکول های کوچک (وزن مولکولی کمتر از ۱۰۰۰ دالتون) را میان سلول ها، به صورت غیر فعال می دهد (شکل ۱-۱). این کانال ها ارتباط میان سلول ها را به منظور برقراری تعادل برای یون های تنظیم کننده حیاتی و مولکول های کوچک (نظیر کلسیم و cAMP و گلوکاتینون)، نظیر مواد پیش ساز ماکرومولکول (آمینو اسیدها، قندها، نوکلئوئیدها) فراهم می کنند (۳).

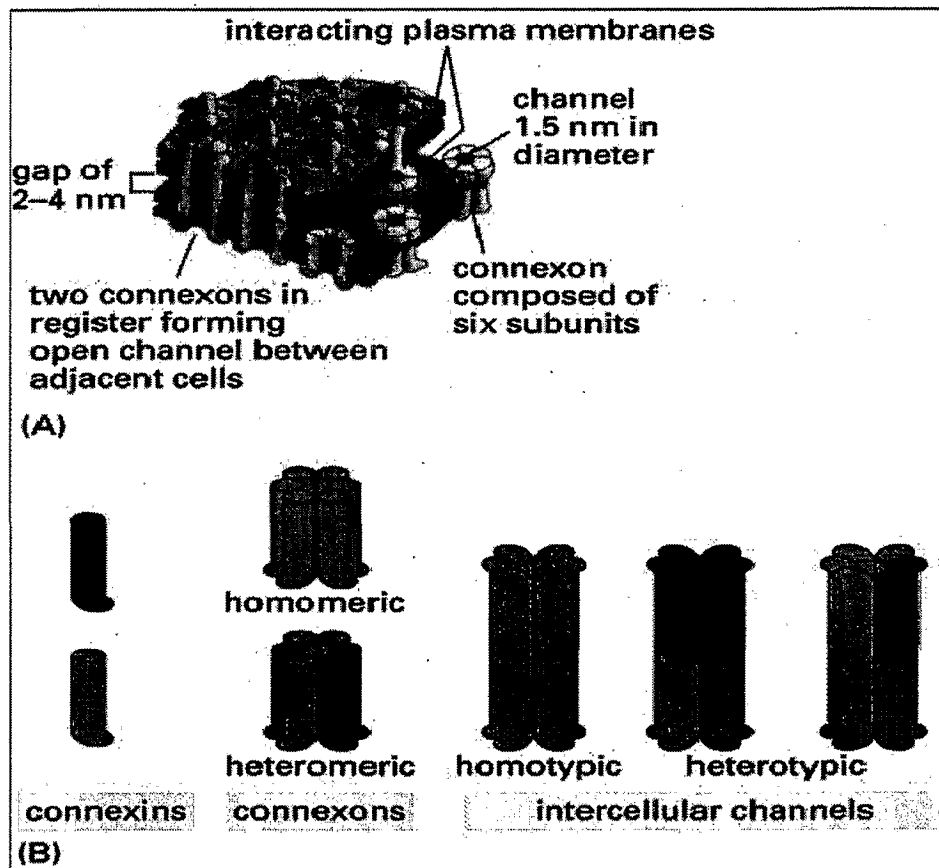
کانال های gap junction و ویژگی کلی آنها

واژه کانال های gap junction نخستین بار توسط آقایان Revel و Karnovsky با مطالعه بر روی ساختمان میان سلول های قلب و کبد موش در سال ۱۹۶۷ مطرح گردید (۴). به دنبال آن کشف آنتی بادی های اختصاصی برای پروتئین های کانال های gap junction و همچنین کلونینگ مولکول های این کانکسین ها صورت گرفت. امروزه با وجود تکنیک های مختلف انواع این کانال ها در بافت های مختلف، از جمله مغز مشخص گردیده اند و مطالعات فیزیولوژیکی برای یافتن تغییرات ناشی از موتاسیون ها در بیماری های ژنتیکی مختلف صورت گرفته است (۵).

کانال های gap junction در انواع مختلفی از سلول های پستانداران یافت می شوند که البته چند استثناء وجود دارد. در اریتروسیت های در حال گردش و اسپرمتوزوئیدها وجود ندارند. از طریق این کانال ها، تبادل مستقیم یون ها، متابولیت ها و پیامبرهای ثانویه نظیر (Ca^{+2} , IP_3 , cAMP, ATP) میان

بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

نرون‌ها صورت می‌گیرد. تبادل چنین مولکول‌های پیامبر میان سلول‌های گلیال^۱ یا میان نرون‌ها و سلول‌های گلیال، مسیرهای کوتاه مدت و طولانی مدت انتقال پیام را در مغز فراهم می‌سازد (۶). خانواده کانکسین‌ها کاملاً همولوگ هستند و در حدود ۵۰٪ از توالی آمینواسیدهای شناخته شده یکسان بوده و از الگوی متنوع توزیع در بافت‌ها تبعیت می‌کنند. یک سلول می‌تواند بیش از یک نوع کانکسین را از نظر ژنتیکی بیان کند. علاوه بر این کانکسون‌ها (همی‌کانال‌ها) ممکن است به صورت‌های زیر باشند:

شکل ۱-۱: کانال‌های gap junction به صورت مجموعه‌ای از کانال‌های بین سلولی بوده که از ۱۲ جزء (پروتئین‌های کانکسین) تشکیل شده است. هر شش کانکسین، یک کانکسون یا همی کانال را

تشکیل می‌دهد که ارتباط میان سلول‌های کوپل شده به یکدیگر را برقرار می‌سازد (۷).

در یک سلول تحریک پذیر، این کانال‌ها به عنوان یک سیناپس الکتریکی، توانایی انتقال سریع ایمپالس‌های الکتریکی را میان سلول‌ها فراهم می‌سازند. این کانال در هماهنگ سازی فعالیت الکتریکی (و افزایش جریان) در عضلات صاف قلبی و جریان‌های خروجی نرونی حائز اهمیت می‌باشند. همچنین این کانال‌های دارای توانایی در انتقال سریع اطلاعات میان نرون‌های پیش سیناپسی و پس سیناپسی در رفتارهای گریزی نظیر حرکت سریع دم در Cray Fish می‌باشند. از سوی دیگر ایجاد این هماهنگی در هنگام آگزوسیتوز در سلول‌های اندوکرین نظیر جزایر لانگرهانس به چشم می‌خورد.

این کانال‌ها در ایجاد شرایط بافری غلظت پتاسیم خارج سلولی در مغز دخالت دارند: بدنال فعالیت نرونی و افزایش پتاسیم خارج سلولی، پتاسیم از طریق برداشت سلول گلیال از محیط برداشته شده و سپس از طریق انتقال آن از راه کانال‌های gap junction از یک سلول گلیال به سلول دیگر، سرانجام به سوی مویرگ‌ها هدایت می‌گردد. همچنین کانال‌های gap junction، نقش مهمی را در کنترل رشد سلولی، تمایز و رشد جنینی بر عهده دارند (۸). با توجه به عملکردهای مختلف این کانال‌ها، شگفت‌آور نخواهد بود که موتاسیون در ژن‌های مربوط به پروتئین‌های این کانال‌ها سبب بیماری‌ها مختلف نظیر نروپاتی محیطی، رشد غیر طبیعی قلب و ناشنوایی مادرزادی می‌گردد.

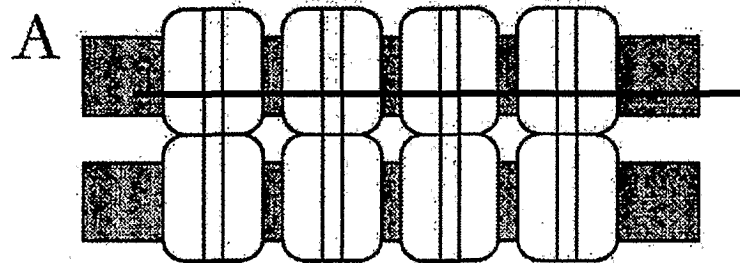
تنوع مولکولی کانال‌های gap junction

در پستانداران پروتئین‌های gap junction توسط ۱۳ ژن کلون شده ساخته می‌شود (۹، ۱۰) و انتظار می‌رود دست کم تعداد کمتری از ژن‌ها به این مجموعه اضافه گردد. به طور کلی هر gap junction از دو کانال یکسان (کانکسون) تشکیل شده‌اند که هر کانال در یک سلول قرار دارد. هر کانال یکسان (همی

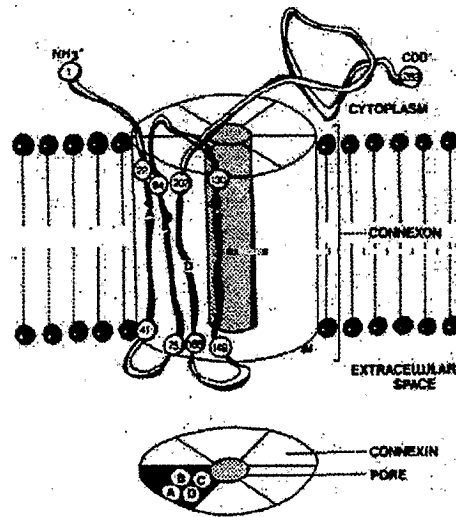
بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

کانال) شامل هگزامری از کانکسین بوده و در کانکسین ترمینال کربوکسیل و آمین در ناحیه سیتوپلاسمیک سلول واقع بوده و هر مولکول کانکسین از ۴ دامین پیچ خورده α -هلیکس عبور کرده از غشاء، تشکیل شده است (۱۱) (شکل ۱-۲). بخش عبوری هر کانکسین از غشاء از چهار قطعه M1، M2، M3 و M4 تشکیل شده است و هر دو دامین آمینی (NT domain) و کربوکسیلی (CT domain) در بخش سیتوپلاسمی کانال واقع است. لوپ‌های خارج سلولی C₁ و C₂ از نظر ساختمانی با سه سیستمین در هر لوپ همراه می‌باشد که در تمام ۱۲ کانکسین شناخته شده این وضعیت مشخص شده است (۱۱). چهار دامین عبور کرده از غشاء با حروف بزرگ مشخص شده‌اند. دامین C عبور کرده از غشاء به دلیل آن که ماهیت آمفی فاتیگ دارد، در خط مرزی منفذ کانال قرار دارد. ترمینال کربوکسی و آمینی کانکسین در ناحیه سیتوپلاسمیک غشاء پلاسمایی قرار دارد (۱۲).

بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد درد مورفین در آزمون فرمالین در موش

B

شکل ۱-۲: نمایش شماتیک از همی کانال‌های جفت شده (A) از تجمع gap junction (B) تصویر توپولوژیکی از یک مولکول کانکسین در غشاء پلاسمایی. قسمت پائین شکل (B) نمایش مقطع عرضی کانال همراه با قرارگیری کانکسین‌های همگام را در اطراف منفذ کانال نمایش می‌دهد (۱۲).

بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

در توالی ژنی کانکسین‌ها بیشترین همولوژی در مورد اعضاء ژن‌های آن، مربوط به نواحی پیچ خورده غشاء و لوپ خارج سلولی است و همولوژی لوپ خارج سلولی توجه کننده این است که چرا همی‌کانال‌های تشکیل شده در بسیاری از انواع کانکسین‌ها توانایی جفت شدن با یکدیگر را دارند. تا کنون، ۱۵ کانکسین در چونندگان شناسایی شده است که احتمالاً این تعداد کانکسین در انسان هم وجود دارد. در پستانداران:

گروه I (β) از کانکسین‌ها شامل: Cx26، Cx30، Cx30.3، Cx31، Cx31.1 و Cx32.

گروه II (α) از کانکسین‌ها شامل: Cx33، Cx37، Cx40، Cx43، Cx45، Cx46 و Cx50 و

Cx57 که اخیراً مطرح شده است (۱۳).

علاوه بر این Cx36 به عنوان جدیدترین نوع کانکسین در مغز پستانداران شناسایی شده است و به

عنوان گروه جدید کانکسین‌ها به صورت گروه III (γ) مطرح شده است (۱۴).

تمام پروتئین‌های مربوط به کانکسین‌ها به استثناء Cx36 توسط یک خانواده از ژن‌ها که دارای یک

ساختمان مشترک هستند، کد می‌گردند. تمام کانکسین‌ها، از جمله Cx36 از نظر توپولوژی غشایی شبیه

یکدیگر هستند. ۸ کانکسین در مغز بیان ژنی داشته که با استفاده از آنتی بادی یا پروپ‌های RNA

شناخته شده‌اند (۱۵) (جدول ۱-۲).

بررسی اثر کینین بر فعالیت ضد دردی مورفین در آزمون فرمالین در موش

جدول ۱-۲: انواع mRNAs مربوط به کانکسین بیان شده در سیستم عصبی پستانداران، کانکسین‌ها بر اساس وزن مولکولی پروتئینی که توسط cDNA کد می‌گردد، نامگذاری شده‌اند (۱۲) Dermatizel (R-1998)

RNA کبد (Cx32, Cx26)، RNA قلب (Cx40, Cx45, Cx43)، RNA ریه (Cx37).

a: در محیط کشت استروسیت‌ها^۲ یافت شده‌اند.

b: Cx30 به مقدار زیاد در تمام قسمت‌های مغز هموزن شده بیان می‌شود.

	Cortex	Cerebellum	Hippocampus	Brain Stem	Spinal Cord
Cx32	+	+	+	++	+++
Cx26	+	++	+	+	+
Cx43	++	++	++	++	++
Cx40	0/+	+	0/+	0/+	0/+
Cx45	+ / 0	++	+	+ / 0	+ / 0
Cx37	+	+	+	+	+
Cx33	0	0	0	0	0
Cx46 ^a	0	0	0	0	0
Cx50	0	0	0	0	0
Cx30 ^b					

نواحی بیان ژنی نشانگر تنوع سلولی و در عین حال همراه با همپوشانی این نواحی است (جدول ۱-۲). از مقایسه توالی‌های پروتئین یا DNA دو دسته مجزا در کانکسین‌ها را می‌توان تمایز داد که هر گروه به طور تقریبی در ارتباط با سایر اعضاء گروه دیگر می‌باشد.

از وجود دو دسته از کانکسین‌ها به پیدایش یک دوپلیکاسیون^۳ ژنی در تکامل اولیه کانال‌های gap junction می‌توان پی برد. گروه I یا خانواده β از دسته کانکسین‌ها که همولوژی بسیاری به Cx32 کبدی دارند. گروه II یا خانواده α که درجه بالاتری از همولوژی را نسبت به Cx43 قلبی دارند (شکل ۱-۳).